

Table with 2 columns: 'Продукты на Дѣлѣ для...' and 'Для Ручки'. Lists various items and their prices in rubles and kopecks.

Видать въ Львовѣ на Средахъ и Суботахъ... (Notice regarding printing and subscriptions for 'Dlya')

ВН. Читательск. въ Россіи просимо ма... (Notice regarding subscriptions in Russia)

Съ днями 1 (13) цвѣтня розпочан... (Notice regarding the start of a new section)

Тисячлѣття Кієва.

О торжествѣ тысячлѣття Кієва редація 'Кієвской Старини' подасъ зъ своей стороны... (Main article text about the millennium of Kyiv)

Тому святкованню мають право всѣ тѣ, ко... (Continuation of the main article text)

Кієвъ сердцеъ своего духового жита. Ос... (Continuation of the main article text)

историчного и тепершнього значеня Кієва? Та впрочѣмъ се значеня Кієва святкуєся вже доси... (Continuation of the main article text)

Вѣстка зъ солдатского жита.

„На прокормленіи“.

Примъ и речку „Хліба розумъ воли ажъ дала... (Start of the 'Soldier's Life' section)

ста — до носа не приводи; каша — съ рота... (Dialogue in the 'Soldier's Life' section)

— Старова, братъ, вработи на микіни не йди... (Continuation of dialogue in 'Soldier's Life')

Каша есть нечево?... Варно ужъ усвалъ са... (Continuation of dialogue in 'Soldier's Life')

*) (Та по свѣтѣ перейтася. Осъ стрѣноса добрый человекъ, дастъ свои заплата, солдатскій хліръ заплата.)

ДОПИСЬ.

Зъ Буковини.

(Иъ.) (Голосъ въ справѣ утвора и миломъ симпатии въ повѣст. мѣстечку Кѳцманъ.) Вже то, правду скажати, сталося нашою непротимомою слабостю лише нарѣкати и на другихъ, чи то противникомъ чи таки ворогомъ, все вину нашою недолгѣ складати, а самѣ сидимо загнущи руки и покривавши на кривду ворогомъ чи поплавивши троха, думаемо, що тымъ мы вже сповнили весь нашъ патріотичный довгъ. Та наша крикливость и плаксивость есть не только доказомъ нашою слабости, але она нашь заразомъ дуже деморалізує и не позволяє намъ твердо поглянути на нашъ власный хибы, на нашъ провинны, та поправитися и стати на нову дорогу дѣяня. А тымъ часомъ годилося бы намъ перше всего дивитися на нашъ власный дѣла и поступки, та разъ у разъ вести строгую контролю тыхъ нашихъ поступковъ, бо тутъ въ житю народномъ оправдуєся болше, якъ где инде, пословица: „пѣнай себе — буде въ тебе“, и колибы мы добре себе и свое положеніє, свои силы и права знали, то мы бы побачили, скѣлько то можемо робити, а не робимо, скѣлько праць жеде нашихъ рукъ, а мы — сидимо и плачемо, або пѣдѣймаемо пустый крикъ.

Нашъ галицкій братъ може вже чули, що буковинскій Русины ледя не ледя прочунали отъ донготрѣнающаго, твердого и вѣсноваго спу — ажъ гдѣсь тамъ коло 1865 року, та загадали по примѣру своихъ галицкихъ братьевъ ходы акцій такой народный дѣмъ еще передъ 1870 рокомъ въ Черновицахъ выставити. Бувъ се добрый замѣръ, бо не только что малибы тамъ свой кутъ члены руской „Рады“ и „Бесѣды“, але по при нихъ моглабы еще и буря для охораны бѣдныхъ школяривѣдъ помѣститися. И подали араздъ до черновецкого краєвого правительства прошеніє, чтобы имъ позволено на такъ хорошу, спасенну и достохвальну дѣль складки и добровѣлий жертвы по дѣлѣй Буковинѣ вбирати. Се позволеніє справдѣ и надѣйшло и вже тѣшилися провѣднати и воскреситѣ сев идеи, що чей Богъ допоможе и буковинскій Русъ повеличаєся колѣсь своимъ народнымъ домомъ.

И думаешь, брате Галичанине, що такъ званій патріоты занимъши щиро-сердечно, совокупно сѣю такъ важною справою? Нѣ! Замѣсть сѣвшити сполучеными силами до такъ краєной дѣла, замѣсть держатися нерозлучно въ неразрывной звязи, почали нашъ члены — окричавъ народомъ, начальнѣйшій представителѣ буковинскей Русы, самѣ межи собою спорити, котрѣ въ нихъ, чи православный, чи униаты, мають сѣй народный дѣмъ будувати, ба навѣтъ до русскихъ товариствъ належати и въ ней будѣ справы вмѣшуватися. Православный говорили, що они до сего первѣйшій и особенно покликаній, що они тутъ на Буковинѣ стѣвчій обыватель, а униаты зады и заволоки. Алежъ бо и униаты не хотѣли бути

последними и боролися зашто свои права, тотый слабѣй, бо въ женности, — та сильнѣйшій душокъ и любовію къ всему рѣдному, и такъ розстрѣлялись нашъ найлучшій наступникы, се чело Буковинскей Русы, на два тѣборы, и та такъ живѣнна справа и ѣкого болше якъ насъ самыхъ живо дотыкаюча, аложена до сев поры — отъ десяти лѣтъ ad calendae, на тымъ болыту радѣсть и утѣху нашихъ недругѣвъ, а на озоржъ буковинскей Русы.

Згадуемо о той справѣ для того, чтобы показать, що рѣшійшій неудачѣ прѣтвѣр-ети и перешкоды въ азынѣйшійхъ пытаньяхъ и справахъ народныхъ, — майже дѣлковитый вѣстой нашего житя маемо приписати въ головной части нашей безтавтоности и непростомоу рѣдору партій, италеранціи, браку самообанан и неощѣнено своихъ власныхъ силъ.

Отъ кѣлькохъ лѣтъ постановило товариство „Руска Рада“ и много громадъ, тоже азынѣйшійхъ, о просвѣту дѣловитыхъ патріотѣвъ въ вѣдманьскѣмъ повѣтѣ, чтобы въ самѣмъ Кѳцманѣ завѣдено хочъ нѣшко-реальну гимназію. Ту вѣсть повѣтали всѣ добромъ-слѣчай люде дуже радѣство. Буковина челить шверхъ 600.000 жителѣвъ, межи ними до 380.000 Русинѣвъ, и есть на 8 политичныхъ повѣтѣвъ (старостѣвъ), кромѣ головного мѣста Черновець, пѣдѣлено, а именно: Кѳцманъ, Вижниця, Сторожинецъ, Черновиць (для сѣль), Серетъ, Радѣвиць, Сучава и Донгополе (Кимполонгъ). Въ повѣтахъ Сучавѣ, Серетѣ, почасти Радѣвицахъ и Черновицахъ и Донгополю мешкають Румыны, помѣшаній съ Русинами; въ повѣтахъ же Кѳцманъ и Вижниця мешкають въ компактной масть самѣ лише Русины; въ перемагачѣмъ же числѣ въ старожинецѣмъ и черновецѣмъ повѣтѣ мешкають также съ олами Румынѣвъ. Зъ сего выходитъ, що вѣхѣдно-полудневна часть Буковины заселена по болышій части Румынами — противно же дѣла вѣходна и вѣнѣчна часть замешана выключно Русинами. — Бели возьмемо на увагу, що въ Сучавѣ есть вышна гимназія; въ Серетѣ нѣшко-реальна школа; а въ Радѣвицахъ повна гимназія державна, то въ сего можна вносети, що полуднево-вѣходна часть Буковины має достаточно середныхъ школѣвъ. А аверѣмся на вѣнѣчну часть Буковины, где проживає выключно сѣма руска люднѣсть, та спытаймо, чи и ту має народнѣсть руска отповѣдне, а бодай приближаче число середныхъ школѣвъ? Гдѣсь тамъ! Въ повѣтахъ кѳцманьскѣмъ, вижницѣмъ и старожинецѣмъ, где сама чисто-руска люднѣсть съ малѣнькимъ процентомъ Румынѣвъ, — не маемъ нѣ одной середной школы, кромѣ Черновець, где также есть лише одна вышна гимназія, такъ, що навѣтъ 8-ма класа на 2 отдѣлы пѣдѣлена. Зъ сего отже можна пѣнати, що по болышій части Румынами заселеній повѣты мають ажъ три середнѣ школы; противно же рускѣй повѣты не мають кромѣ гимназіи черновецкой анѣ одной — а то чому? бо просвѣту для Румынѣвъ, а ихъ есть всего 190.000 душъ, пѣдномагає не только гр.-прав. консисторіи своими миллионными фондами, але и

сѣмъ краєвымъ, где мають значно число школѣвъ, и рада державна.

Загодами румынскихъ послѣвъ пѣнѣру румынскѣй вышней выкладшій въ Сучавѣ гимназіи, а тебѣръ стараються о завѣденіи румынского языка и на богословскѣмъ факультетѣ въ Черновицахъ. Мы Русины въ томъ выкладѣ о много менше прѣслиий и дѣлѣй. Потрѣба вѣведена хочъ одной середной школы съ рускимъ языкомъ выкладомъ, есть такъ выкладшій, что о томъ власно что богато говоритъ, Черновецка гимназія есть въ днѣхъ причинѣ вынѣрѣстѣнна и неостѣтна для дѣтѣй руского народа; по перше для того, что тымъ выкладшій языкъ нѣмецкій и она служить голымъ для нѣмѣцѣвъ и жидѣвъ, бо годѣ, чтобы руска дитина вже въ народной школы вышней стѣлько знала нѣмецкого языка, чтобы прѣвѣстѣннѣ испѣтъ могла выдержати въ тѣмъ выкладѣ конкуренцію съ нѣмецкою дѣткою — по друге для того, и се найважнѣйше, что мѣсто Черновиць дуже дороге и рѣдко кто може посылати свою дитину въ Черновицахъ до школы. При такѣмъ станѣ рѣчѣй значно часть руского народа въ Буковинѣ вынѣтъ не може користати въ средныхъ школѣвъ и въ томъ то лежить причина, для чего доси еще темнота прѣтвѣрѣна нашъ народъ. Буковинскій Русины вѣже отъ дошного часу стараються, чтобы утворено хочъ одну середну школу на Буковинѣ, а именно въ Кѳцманѣ, — але довгий часъ були тѣ старани и выходы безуспѣшнѣй. Въ самѣмъ Кѳцманьскѣмъ повѣтѣ есть на 81.027 жителѣвъ — 72.674 Русинѣвъ, а также въ сѣвѣдующихъ повѣтахъ Вижницѣмъ и Сторожинецѣмъ есть число Русинѣвъ такъ перемагаче, що на другій народности припадає лише 2—3%, всеи людности тыхъ повѣтѣвъ.

Колѣ р. 1880 Цѣсаръ завитавъ на Буковину, подаво 53 громадъ Цѣсаревѣ пѣтицію, пѣдѣсану также многими Русинами въ сѣвѣской интеллигенціи и православного духовенства, чтобы въ Кѳцманѣ завѣдено нѣшко-реальну гимназію съ рускимъ языкомъ выкладомъ. Цѣсаръ принявъ ту пѣтицію дуже благосклонно и въ 14 дѣнь по цѣсарекѣй гостинѣ на Буковинскѣй Русѣ прѣйшо желанѣ рѣшенѣ, пѣбелѣ котрого наша реальна гимназія въ Кѳцманѣ має завѣстися подѣ условіємъ, чтобы такъ громада Кѳцманѣ, якъ и посторонній сѣла старались своимъ коштомъ о школьный будынокѣ, о опалѣ и облугу дав той гимназіи, а прочѣ устроєнѣ гимназіи, а именно хемична лабораторія, устроєнѣ сѣль, закупно хемичныхъ инструментѣвъ, плативъ профессорѣвъ и т. д. буде пократѣ въ державното фонду. И отъ авдалосьбы, что пѣбелѣ такого рѣшенѣ скоро дѣбѣдемоєя свои гимназіи. Тымъ часомъ минає вже другій рокъ, а въ той справѣ нѣ чего не робитѣ. Вѣсь, авдалѣ, забули на то, что до не давна такъ добивались, что такъ бажали и что есть для насъ пытаньемъ житя, просвѣты и разою. Чижъ се не докажѣ нашою оспалости и бѣдѣльности? Чи се не озоржѣ! Чи и тутъ будемо вину складати на кого нѣ-

тысячлѣтнѣго торжества. Се повинно найты выразѣ въ святкованіи тысячлѣтѣ Кієва.

Святкованіє тысячлѣтѣ Кієва повинно бути передовѣствѣмъ націонализма сѣлгомъ Русинѣвъ. Въ томъ, що Кієвъ отъ тысячѣ лѣтъ буєтъ и тебѣръ есть и на будуще хочѣ бути озеродомъ духовного житя народного всѣхъ Русинѣвъ, — въ томъ почиває важность сего свѣта и его оправданіє и только такъ зрозумѣє святкованіє, тысячлѣтѣ Кієва може числѣти на сѣвѣпату всѣхъ, а именно такожъ и астрыйскихъ Русинѣвъ и статиє актомъ достойнѣмъ историчной традиціи Кієва. Въ противноѣ случаю Русины въ Австріи, хочъ съ глубокиѣмъ жалѣмъ, мусѣлибы здержатися отъ участи въ томъ святкованіи, не хотѣчи провѣстрѣтися своѣй историчной минуности, своѣй народности и тысячлѣтнѣй традиціи Кієва.

Въ отповѣдь „Dziennik-owi polsk-omu“.

на сго навести на „Дѣло“ и „Одесскій Вѣстникъ“ зады критики брошюры „Крашанка“ П. Кульшѣна мусимо хочъ коротенько заявити, що именно мы навели достовѣрній историчный жерѣла, свѣдоцтва и доказы, и то жерѣла польскѣй, якъ Пасецкого, Старовольского, Косовского, Грондского, и ин., выказуючій неправду псевдоисторическихъ, итчинѣй недоказанныхъ шведѣвъ „Кравинки“, тымъ часомъ коли П. Кульшѣнъ не подаєтъ и тѣхъ доказѣвъ тыхъ своихъ выводовъ. Мы покникали на свѣдоцтва польскихъ историковъ, якъ К. Шайноха, Бобржильскій, Валевскій и ин., а тымъ, думаемо, дали мы найлучшій доказъ нашою безпристрастности. Най же намъ Dziennik Pol. выкаже свои, а азглядно „Крашанки“ доказы историчный и най намъ дасть отповѣдь, чи можна на серію брати такоѣ „историческо-ѣ“, котрѣй въ „Исторіи Возоєднѣнія Руси“ и въ „Хуторной поэзіи“ величає яко „едино спасеніє пѣдклоєнѣе Руси подѣ російске царство“ и розпымаєся въ похвалахъ надѣ зниченіємъ автономіи Украины и надѣ закрѣпостителями люду и бажає для Руси „ещѣ другоѣ Петра и третѣй Катеринѣ“, а въ „Крашанцѣ“ величає зновъ Рѣчь-посполиту и пѣдклоєнѣе Руси подѣ Польшу яко „едино спасенный рай“! Се говоритъ той самѣ авторъ рѣвночасно! Гдѣсь правда и чи се серіозна и честна правда? А въ концѣ, панове галицкѣй Полики, скажѣтъ разъ по ширости, чи въ справдѣ думаете такъ, якъ думаетъ П. Кульшѣнъ, що вы „и а рѣдъ безъ чести, безъ путя, безъ правды у завитѣхъ предѣвѣвъ дикихъ, що поставѣтъ зъ безумной ѣтваги гѣркихъ пѣаницъ та розбѣшакъ великихъ“, а коли вы такъ думаете, то чи можете вы честно и щиро миритися съ такимъ народомъ „розбѣшакъ, пѣаницъ и злодѣєвъ — безъ путя и чести“? Скажѣтъ отверто и совѣстно.

(Дякуемо побѣрно) — выкрикнули Москаль на прощаніє и вышли за двѣрѣ. Скоро все рѣта заворушилає. Обѣтупил кругомъ зарѣбѣтчанѣ; росытуютъ, куды тѣ йдутъ, одинъ радѣть въ одно мѣсце, другій въ друге. Гудутъ мовъ вѣчломъ въ улюю... А зарѣбѣтчанѣ радѣть такъ! Думає: хочъ тыжѣдѣно у смѣктъ появляється: вѣпофѣдѣтъ мяєса, а не гинѣлу кашусту та хѣлѣбъ съ остязками; побудутъ на волѣ, а не въ казармѣвъ вѣночѣй.

— Не худо бы (не але бѣ було), братцы, — каже ктоє, — пѣйтѣ на купцѣмъ съ обраками.

— А што?... Право (справдѣ), братцы, не худо! — промовѣла зарѣбѣтчанѣ.

Побалакали оттакъ, вѣрадилѣсь, зѣбралиє — пѣшли. Надѣ вечерѣ въ вѣсѣсѣтѣй рублѣвъ несуть! Рѣта радѣва, гуртѣса... Присудили варѣтъ ѣдѣтѣ двѣдѣтъ пѣтъ Федѣєвичу, а останній ѣдѣдали до сѣоу старому унтерѣву.

Швидко зарѣбѣтчанѣ вѣнѣ пѣшли, а рѣта, спѣдѣваючѣсь на добру пѣжану, загуляла. У кого абѣталѣся яка кофѣйка про чорный дѣнь, — той ту вытрушувавъ. Зѣжилѣсь гуртомъ, купили горѣвки; навѣлиє, сѣвѣаютъ, лакотѣя, вгадуютъ тогорѣчій пригоды, свои зарѣбѣтки, утраты... Горѣвка порѣвѣнявала языки. Той журтѣсь въ голоєъ за своими: якъ тамъ жѣнка, дѣти? Той ровѣлаєвъ про арѣдѣливу дѣвичину, якъ дѣнь ѣи коралѣ обѣрѣвѣтъ; той хвалѣється коханьемъ своимъ... Кождѣй — своимъ!

Сѣнце вже спускалоєя, якъ вышли зарѣбѣтчанѣ въ городѣ въ чѣсте поле. Пройшли верѣтовѣ въ пѣтъ... Передѣ ними сѣсновій бѣръ стѣявъ, якъ чорна стѣна, за ними мѣсто гвалтувань — невѣгануцій (невѣтѣхѣючѣй) криєтъ

та гомѣтъ доноєся до нихъ. Зарѣбѣтчанѣ все йшли та йшли... Вже и заходѣ сѣнца ставѣтъ жѣвѣтѣти та блѣдѣтѣи, нѣчь насѣловѣла на землю; яєній ворѣ выблѣскували въ темному нѣбѣ; морѣвъ дужнаєвъ; дорога рѣвѣла пѣдѣ ступнями...

Зарѣбѣтчанѣ йшли мѣвѣчки. Не доходячи до лѣѣу, почули они жалѣбный скрипѣ санѣй о мерѣлу землю, вѣзку ступно кобыску и цѣмѣканѣ людѣского голоєу; невабаромъ покѣкалиєся и санѣ, повно навантаженѣй. Зѣверху сидѣвъ вѣдѣровенный чѣловѣкъ, у бѣрѣдѣ, вѣдогаєнный по каѣпанѣкѣ.

— Стой! крикнувъ одинъ въ Москальѣвъ. Ивановѣ перебѣтъ шлѣхъ и вѣхѣнѣвъ конѣ за удѣла. Конѣ стѣвъ.

У Максимѣ морѣвъ побѣтъ пова синюю. „Щожъ се оно будѣ?“ думавъ ѣнѣ та ѣтѣйшѣвъ у ѣбѣкъ, подивѣтѣся. Другій Москаль, Евпраксѣвъ, пѣдѣступѣвъ до кушци.

— Здравѣ кушѣць! А што, братъ, за тѣварѣ вѣзѣшь?

— А ты — што? Што ты, што я тебѣ стѣну атѣтъ даватѣ? Паѣвъ прочѣ!.. (А ты что? щѣбъ я тебѣ давѣвъ ѣтѣповѣдѣ. Иди прочѣ!) Тай вѣтає въ санѣй.

— Глаза имѣешь, — самѣ вѣдѣшь! (Очи маєшь, самѣ бачишь!) ѣткавалѣ Евпраксѣвъ.

— Да вѣжу, што — салѣтъ... Но чѣво тебѣ нужна? (Вѣдѣжу, що салѣтъ, та чѣво тебѣ треба?)

— А вотъ чѣво, кушѣць: вотъ ты тѣварѣ вѣзѣшь, а у тебѣ ѣво и безъ ѣтѣтає мнола, а у салѣта нѣчево... у салѣта, — самѣ знаєшь, — и душа кашѣнная... Пѣжертвѣвъ, што твои мѣлѣсть, на салѣтѣкова жѣтѣво-бѣтъ! — А ты атѣкаєва такой? (А ты въ ѣтѣколѣ такѣй.)

— Да ушь атѣкаєва, не тебѣ знатъ... Мы просѣмъ... Дѣнь, — за тѣвоу здравѣе вынѣтъ братѣ-салѣтъ, а не дашь, — не надо (не треба)... правѣльвай!

— Правѣльвай? Ишь ты какой вѣстрой! (якій ѣстрой!) А ты бы такъ и сказалъ... а то, вѣшь, ѣлошѣдъ останѣвъ, словно ворѣ какой... (а то, бачъ, конѣ задержѣвъ, немѣвъ якій ѣлодѣвъ.)

— Да вѣдѣ тебѣ, барада, не астанѣвъ, — обѣвалѣсь въ передѣ конѣ Ивановѣ, — ты нашево брата и слѣшать не стѣпань... вотъ што! — Дѣнь? спрашѣваю, — пристаєвъ Евпраксѣвъ.

— Во — на! ѣтѣмовѣвъ кушѣць, покажѣуючи кулака.

— Ну, Богъ съ табой! Пуєтъ ѣво, братъ, (пусти ѣго) — промовѣвъ до Иванѣова Евпраксѣвъ.

Тѣй пуєтъ въ конѣ. Пѣдѣйшѣвъ до нихъ и Максимъ та разомъ и потѣсли лѣсомъ. Кушѣць пыльно дивѣсь въ сѣдѣвъ имѣвъ и щѣєвъ думавъ. А се якъ ѣкрике:

— Е-ей, ты? Слѣшь?... какъ тебѣ?

— А што? пытѣє Евпраксѣвъ поверѣтаєчѣсь до кушци.

— Возвратѣсь! (Вернѣсь.)

— Да чѣво? Пѣказѣлъ сѣбе.

— Возвратѣсь, лѣварію!

Москаль гуртомъ вернулисѣя.

— Вотъ вамъ, братѣды, красѣнькая... вѣпанѣѣтъ раба Бѣжѣи Парамѣнта, — промовѣвъ кушѣць, подѣмѣчи до рукъ десятирублеву бумажѣку.

— Спасѣба! кушѣць. Не забудѣтъ. Парамѣнта, лѣварію?

— Парамѣнта, братѣды, Парамѣнта!

— Ну, працай. Счастѣльваво путѣ! (Щѣсливоѣ дороги!)

— Працайѣте, братѣды. А далѣче вѣдѣтъ? (Далѣе ѣдете?)

— Да на сѣло.

— На пѣбѣвѣку?

— На пѣбѣвѣку!

— Пѣмаляъ Богъ!

— Спасѣба. Працай, батѣушка.

Рѣвѣдѣлиєсь. Кушѣць пѣхѣвъ у гѣрѣдѣ Москаль пѣшли далѣ шлѣхомъ. Максимъ дѣвуѣвалѣсь. „Увиѣвъ бы ты въ нашѣй сторонѣ!“ — думавъ ѣнѣ. „Мѣбутъ бы чѣрта сѣвѣкъ...“

— А добрый, братѣ, кушѣць, — обернуєся ѣнѣ съ словомъ до товаришѣвъ.

— Што, братѣ!... Кушѣць, братѣ, свой чѣлѣкъ. Онѣ самѣ знаєтъ нужду салѣтѣкує, — всегда пасѣбѣтъ... Во — барѣнѣ (панѣ), братѣ! О, то вѣстрой шѣльма! У тѣво просѣбой не вѣзмѣюшь: духъ рава вышѣйѣвъ... ну, тогда такъ! (У того просѣбою не вѣзмѣешъ, хѣба душу выдѣсишь.)

Оттакъ рѣвомѣляючѣ мѣжѣ собою, йшли зарѣбѣтчанѣ борѣмъ. Вже до пѣдѣночи дѣбѣралѣсь, якъ они вѣходили въ сѣло, та прѣмо до шинѣку. Тамъ щѣ сѣвѣтилось. Чутно було: пѣняными голоєами тонѣнько бѣрѣдѣвъ вывѣдѣвали „лучѣнишѣку“.

Зарѣбѣтчанѣ вѣшли въ шинѣкъ; посѣдали въ плѣчей клѣунѣкѣ; посѣдали въ рѣдѣ на лѣвъ.

— А дай-ка, хѣаянѣтъ, трѣ кашѣшкѣ слѣужѣлому братѣ... ѣво костѣчкѣй раагѣтѣтъ! промовѣвъ Ивановѣ до шинѣкаря.

— А на што я дамъ?

— Какъ на што?

— А на то: дѣнѣли (грѣшѣ) есть?

— На што те дѣнѣль?... Рѣаве ты въ мѣру

* Тыхъ, що вѣшли на „прокормленіє“.

*) російска пѣсѣнь народна.

...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

ПЕРСОНАЛЬ ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійсько-Угорська Моноархія.

(Телеграмом.) 221-ше зведення казати...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

Дир. Федеративна казати урядові на 3...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

(Соборні відомості.) Комісія бюджето...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

но очевидно торгів повстанців із більшими...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

Делегація угорська пропонує проект...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

туті гр. Каліноки мусять признати, що кимі...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

ЗАГРАНИЦЯ.

Росія.
(О погромі жидів на Україні) подієм за...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

вибух погрому жидів в Делавелі. Зруй...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

«Новості» з'являють, що головним розпо...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

Швеція. Розіскані слухи по Європі, що...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

и шари! Хитрощі ти не надері зь лю...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

брому челепку? барада ты каал'йна! крикнул...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

— Толька треш... убо! (Тільки торгів...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

поклонилися честній громаді и выйшли зь...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...
...и? Ид! Ударив в груди — ее плач...

Сподулен Держави. Палата послѣдѣ въ Вашингтонѣ приняла проектъ закона, поста...

НОВИНКИ.

Новый выдѣлъ Ставропигійскаго Института укр...

Намѣстникъ гр. Потоцкій прибылъ въ среду въ...

Руско-народный театръ подѣлъ дирекцію п. Би...

Въ справѣ узвѣненихъ Русинѣвъ. Судъ высшій...

Узвѣненого господара Юстина Матлу съ Лошнев...

О. Аленскій Череминскій, титулярный совѣтникъ...

24-те засѣданье центр. выдѣлу товариства им К...

Отъ центр. Выдѣлу товариства им. Качковскаго, во Львовѣ.

Зъ Бродѣвъ допослатъ, що тамъ черезъ кілька...

Доповняючій вибѣръ одного члена рады повѣто...

„Masiegrz poleka“ розпочала вже съ днемъ 20...

Россійские подданство приняли въ послѣднихъ...

сакн, австрійцѣ и швайцарцѣ, збѣстачѣ изъ служ...

Варошъ Дармштатъ, знаменитый англійскій преро...

Нѣколко рада мѣста Львова выдѣла на ярмаркѣ цѣ...

Конкурсъ учительскій. Рада школьна окружна въ...

„Nene fr. Presse“ довідуюсь, що зарядъ льво...

Дрѣбніи вѣсти. Цѣсаръ удѣлилъ громадамъ: За...

Обсерваторія надъ вулканомъ Етна. На вершкѣ...

Дрѣ мед. Ясинскій зѣбѣтний и высокопонажа...

Вѣсти епархіальны. Зъ Епархіи Перемыскои.

Каноничну институцію одержали оо: 1) Антоній...

Душпастирскій посади одержали оо: 1) Антоній...

въ Дѣбромля, одержавъ самостѣбно сотрудничество...

Уловова для 11 л. цѣвти с. р. о. Яковъ...

Гауришю, парохъ въ Стубѣи, дек. перемишского, въ...

Вѣчнаа ему памѣть!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Въ книжкѣ „Труды“ вычитуемо слѣдуючу зѣбѣтну...

Ще разъ пригадуемо, що у Львовѣ вышла брошурка...

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вѣст. П. Г. въ Череминскѣ. Прислалъ дносъ 2 зр...

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали: Для Зорѣ о. І. А. зъ...

„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ“, повѣсть знаменитого англійскаго писателя К. Дженс...

„БЕСТАЛАННЕ СВАТАНЬ“, образокъ зъ галицкаго жита, написавъ Василь Бар...

„ДЫМЪ“, повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересыл...

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“, повѣсть Николая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ отъ Издавництва“...

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО подѣлъ Вѣдѣвъ р. 1683. Написавъ Стефанъ Качала. Цѣна 20 кр.

Водѣ минеральныхъ всякій роды свѣжо наспѣли до головного склада Виктора Гольдбавна по Львовѣ.

въ Стрѣмъ 1-25 зр., п-нн М. К. зъ Мелана 2 зр., о. Ю. О. зъ...

Курсы львовскій въ днѣ 20. л. цѣвти 1882.

Table with columns for bank names and exchange rates. Includes entries like '1. Акціи за штуку', '2. Листы заст. за 100 р.', '3. Листы долгов. за 100 р.', '4. Облиги за 100 р.', '5. Листы мѣста Кракова', '6. Монеты'.

Advertisement for 'Uzdrowiska nad MORZEM POŁNOCNEM' (Uzdrowiska nad morzem północnym) with text in Polish and Ukrainian.

Advertisement for 'ЗОРЯ' (ZORJA) literary journal, including subscription information and a list of authors.